

Prosjektbeskrivelse

Nomader i skogen

barn og bærekraft

Relasjonelt Land Art prosjekt med Sandslimarka Kanvas-barnehage, Bergen.

Varighet: 1 år (høst 2018 og vår 2019)

Deltakere: 34 barn og 8 voksne.

Utstillingssted: Skogsområde i nærheten av barnehagen. Dokumentasjonsutstilling hvor barna selv har utført dokumentasjonen.

Kunstner: André Steenbuch Marandon.

“Nomader i skogen” er en videreutvikling av “Skal vi lage noe sammen?” (2017 - 2018) – et deltakende kunstprosjekt med 21 barn og 4 voksne fra Sandslimarka Kanvas-barnehage.

Terra nullius

En gruppe med barn og voksne befinner seg kun et steinkast fra barnehagen. Likevel er det som å tre inn i en ukjent verden slik stedet fremtrer som et villniss av trær og planter, vann og steiner. Litt urskogaktig og utmerket for kunst i natur, ekskursjoner og utforskning.

foto Adrian 4 år

Hvilke muligheter bærer stedet i seg? Kan vi leke, være eller finne noe her? Enda vet ingen hverken hva vi skal gjøre eller hvordan...

Vi driver litt frem og tilbake. Oppdager ting, undersøker og forkaster. Smaker på makk og blader. Bøyer greiner og plasker i vann.

Hva gjør vi her i skogen og hvordan kan vi være i den? Hva skal til for å leve her?

Land Art prosjektet "Nomader i skogen" er igang. Gjennom ett år skal en gruppe barn og voksne i Sandslimarka Kanvas-barnehage i fellesskap utforske miljø og klima gjennom kroppslige og stedsspesifikke aksjoner i nærnaturen.

Overbygning

Menneskartens overlevelse er mer enn noen gang avhengig av individuelle, selvstendige blikk og handlingsmønstre.

Klimaendringer, økt konfliktnivå i verden og implikasjoner ved kunstig intelligens, er eksempler på utfordringer som vil kreve dynamiske reaksjoner av fremtidens borgere – nye perspektiv og løsninger fra mennesker med selvstendige blikk fundert i egne erfaringer og vurderinger.

Selvstendige individer blir på denne måten garantister for at vi som samfunn klarer å handle i tide og ikke kun følger etablerte sannheter.

Jeg ønsker å utforske og videreutvikle kunstpraksiser og arenaer for barn som kan åpne opp for stimulering av tanker og handlingsmønstre og tro på at egne tanker kan ha innvirkning på andres fysiske og sosiale omgivelser.

Alle samfunn har en vekting mellom kunnskapsoverføring kontra utvikling av nye tanker og handlinger.

Hvor stort trykk er det fra de som allerede er her i forhold til barna som ser verden for første gang?

Når verden blir stadig mer kompleks kan man tenke at en må fore barna med mest mulig kunnskap for at de skal klare seg.

Hvordan skal denne kunnskapen brukes om den ikke er forankret i individet?

Overlevelse i en omskiftelig verden avhenger av evne til redefinering og selvstendig tenkning.

Nomader i skogen

Erfaringer fra “Skal vi lage noe sammen?” er at det har vært meningsfylt og utviklende for barn og voksne å utvikle handlinger og prosesser i fellesskap over tid. Pilotprosjektet genererte i stor grad Land Art aksjoner i nærnaturen. Dette tas opp igjen og forsterkes i “Nomader i skogen”.

Forflytningen bort fra det fysiske barnehagebygget og implisitt det kjente og etablerte, er en viktig driver for å skape nye tanker og handlingsmønstre.

bilder fra “Skal vi lage noe sammen?”

Med henvisning til det “nomadiske”; skifte av boplass og stadig vandring, søker jeg å utforske konseptet om prosess og åpenhet for hverandre - å ta innover oss sted og situasjon, tilpasse og endre.

Et premiss for «Nomader i skogen» er en fristilling fra vedtatt tankegods og innarbeidede vaner.

Å bevege seg utenfor boksen krever tid og tillit til hverandre. Når vi nå som nomader skal forflytte oss ut i den ville nærnaturen er det ikke for husdyrhold men for kunsthold. Lik nomadenes livsvilkår vil vi forholde oss til skiftene årstider, klima og miljø. Vi går i dialog med hverandre og omgivelsene i et bærekraftperspektiv.

Været blir en aktiv del i prosjektet men ikke som noe en ser på eller kler seg mot. Vind, kulde, varme og mørke skal bli værhendelser en kan sanse og kjenne på og oppleve trusselen og begrensningen i.

Hva skal til for å overleve på dette stedet?

Å gå inn i naturen

Årstidene skifter og stedet endrer seg. Så også barna og de voksne som deltar i prosjektet. Nye samarbeidskonstellasjoner etableres. Det som i starten preges av litt hektisk kaos og formålsløs virring går gradvis over i faser av sterkere tilstedeværelse og kontakt med sted og eget nærvær - med Arne Næss sine ord søker vi å "gå inn" snarere enn ut, i naturen.

Når en velger å "gå inn i naturen" kan det bety at en blir avslørt for naturen og de kreftene som ligger i den. Den romantiske forestillingen om "det lekende menneskebarnet" vil kanskje måtte vike for dypere følelser og refleksjon rundt hvem en er og hvordan en inngår i det store bildet.

bilder fra "Skal vi lage noe sammen?"

Forskerblikk og kunstblikk

«Skal vi lage noe sammen?» har ført til et tett samarbeide med BARNkunne - senter for barnehageforskning, HVL (Høgskulen på Vestlandet) ved senterleder og professor i pedagogikk Elin Eriksen Ødegård.

Utdrag av kunsthendelser i “Skal vi lage noe sammen?” ble presentert på konferansen “Childhood and Materiality” i Jyväskylä, Finland. (Paper; Ødegaard og Marandon; “Local Weather Events - Exploring Children’s Arkivert: Sense-Making and Place-Making”).

Vi har nylig etter oppfordring fra det svenske tidsskriftet “Utdanning & demokrati” skrevet artikkelen “Local weather events – a case study of children’s sense- and place-making as formative kindergarten practices” som i skrivende stund er under vurdering for publisering i et temanummer om bærekraft.

Ønsket er å knytte Ødegård og Phd. stipendiat Anita Tvedt, HVL som forskere til “Nomader i skogen”.

André Steenbuch Marandon
August 2018